

hviler da Finansministeren et meget væsentligt Ansvar i Henseende til, under hvilken Form han optager dette Laan, om han tager det som et kortvarigt Laan, som rentebærende Statsgældsbeviser, eller som Statsobligationer. Det var det, jeg ønskede at udtale, det var ogsaa det, jeg udtalte, da jeg havde Ordet før, og det kan kun glæde mig at høre, at den højtærede Finansminister for sit Vedkommende er inde paa Tanken om, at man bør tage et saa stort Beløb af Laanet, som det overhovedet — uden at komme ind i uheldige økonomiske Dispositioner — er muligt at tage som Statsobligationer, der løber i den lange Periode med stipulerede Afdrag. Dersom man gør det — og det er der jo ikke Grund til at tvivle om — vil man derved have imødekommet de Ønsker, som i hvert Fald raader indenfor det Parti, hvis Ordfører jeg har den Ære at være.

**Gunnar Fog-Petersen:** Jeg ser nok, den højtærede Finansminister har Ret i, at det ikke er noget stort Spillerum, der bliver Tale om, naar man skal tage Hensyn til Kursen, men Kurserne er jo bevægelige, de har ogsaa deres Tendens, og noget kan der maaske nok læses ud af dem om Fremtiden. Jeg bad om Ordet i Anledning af den højtærede Finansministers Udtalelse om, at disse Laan i sin Tid var stiftet paa et unuanceret Grundlag 10 Aar frem i Tiden, og saa kunde den Tid, der kom, sørge for dem, der var ikke den Gang Tanke for Afbetaling. Det er jo rigtigt nok, men jeg synes, den højtærede Finansminister skylder at føje til, at Laanene var skabt af Krigssituationen, en Situation, som gjode det langt vanskeligere, end det er i Dag, at se frem i Tiden. Det kan være vanskeligt nok i Dag, det er altid saare vanskeligt at se ind i Fremtiden, hvis det overhovedet er muligt, men som Forholdene var den Gang, maatte man i langt højere Grad leve fra Haanden i Munden, og denne bestemte Situation er det, der har skabt det bestemte Laan, som her foreligger.

**Piper:** Det kan jo ikke andet end glæde mig at høre den højtærede Finansminister udtale, at han, saa længe han er Minister, vil drage Omsorg for, at der hvert Aar afdrages et Beløb, som om alle disse 60 Mill. Kr. blev anbragt i Statsobligationer. Den højtærede Finansminister udtalte nærmest en Forundring over, at Kravet om stærkere Afdrag paa Statsgælden var kommet fra det konservative Folkeparti. Det forstaar jeg ikke, thi det konservative

Folkeparti har jo ved mangfoldige Lejligheder udtalt sig mod den store Statsgæld, vi har faaet, og mod, at den store Rentebyrde tynger Budgettet, som det nu for Øjeblikket er Tilfældet. Jeg tror ikke, den højtærede Formand her vil tillade mig, at jeg kommer ind paa Valutaordningen i øvrigt, men jeg kan dog nok sige saa meget, at Valutaordningen, Valutaloven, indeholdt jo andre Ting end Afbetalingen af 40 Mill. Kr. paa Statsgælden. Naar vi var mod Valutaloven og ikke kunde slutte os til de andre Partier, var det ikke paa Grund af, at vi ikke ønskede Statsgælden afdraget, men blandt andet paa Grund af, at den Maade, disse Pengé blev tilvejebragt paa, ikke var overensstemmende med det, som vi nu mener er det rette finansielle Styre her i Landet. Den højtærede Minister nævnte, at han havde selv vist, at han i høj Grad vilde have Statsgælden bragt ned, og jeg antager, den højtærede Minister sigter til det store Afdragsforslag paa de 444 Mill. Kr., han i sin Tid fremsatte, men som den højtærede Minister dog vel ikke en Gang selv har taget alvorligt. Naar der er Tale om Statsgældens Nedbringelse, kan man dog vel ikke med Rette lade en enkelt Del af Landets Borgere bære Byrden derved. Statsgældens Nedbringelse maa gaa ind blandt de øvrige Driftsudgifter. Der bør afsættes et passende Beløb dertil hvert Aar, for at man paa denne Maade kan arbejde baade Gælden og Rentebyrden ned.

**Finansministeren (Bramsnæs):** Jeg vil gerne sige til Ordføreren for det konservative Folkeparti (Piper), at jeg vel har hørt mange Gange, at det konservative Folkepartis Repræsentanter paa Rigsdagen har udtalt Ønsket om en Nedbringelse af Statsgælden, men Historien viser os jo, at det konservative Folkeparti har været med til at øge Statsgælden baade under Krigen og efter Krigens Aar uden at gøre noget, i hvert Fald uden at opnaa nogen Afbetaling, der betyder noget, og det konservative Folkeparti har jo da formentlig sit betydelige Medansvar for den Politik, der blev drevet her i Landet fra 1920 til 1924, i hvilket Tidsrum der skete en meget betydelig Forøgelse af Statsgælden, saa jeg har egentlig ikke hidtil opdaget den Indsats, som det konservative Folkeparti har gjort med Hensyn til Nedbringelse af Statsgælden. Jeg har hørt Ord om det, men jeg har ikke set mange Handlinger, og naar det ærede Medlem siger, at det Forslag, som blev fremsat af mig om en Afbetaling af Statsgælden gennem en ekstraordinær Formue-